

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: OF

Verwerende partij: PG

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 3, lid 1, van verordening nr. 2201/2003/EG ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat het feit dat verweerster niet de exceptie van internationale onbevoegdheid van de Roemeense rechter opwerpt bij de behandeling van een zaak die draait om „echtscheiding met minderjarig kind”, wordt gelijkgesteld aan haar stilzwijgende instemming dat de zaak zal worden behandeld door de rechter bij wie verzoeker de zaak aanhangig heeft gemaakt, wanneer partijen hun gewone verblijfplaats in een andere lidstaat [van de Europese Unie] (in dit geval Italië) hebben, terwijl de echtscheiding is aangevraagd bij de rechter in de lidstaat waarvan partijen het staatsburgerschap bezitten?
- 2) Moeten artikel 3, lid 1, en artikel 17 van verordening nr. 2201/2003/EG aldus worden uitgelegd dat de rechter ambtshalve de exceptie van internationale onbevoegdheid van de Roemeense gerechten moet/kan opwerpen bij de behandeling van een zaak die draait om „echtscheiding met minderjarig kind”, wanneer partijen die hun vaste verblijfplaats in een andere lidstaat [van de Europese Unie] (in dit geval Italië) hebben, het niet eens zijn over de keuze van de bevoegde rechter (met als gevolg dat het verzoek wordt afgewezen als niet vallende onder de bevoegdheid van de Roemeense rechter), bij voorrang ten aanzien van de bepalingen van artikel 915, lid 2, van de Codul de procedură civilă (wetboek van burgerlijke rechtsvordering), uit hoofde waarvan de exceptie van exclusieve territoriale onbevoegdheid van de Judecătoria Rădăuți (rechter in eerste aanleg, Rădăuți, Roemenië) kan worden opgeworpen (met als gevolg dat deze zich niet bevoegd verklaart om de zaak te beslechten en deze zal overdragen aan de Judecătoria Sectorului 5 București (rechter in eerste aanleg district 5, Boekarest, Roemenië) voor de inhoudelijke behandeling), vooral gezien het feit dat deze artikelen minder gunstig zijn dan het artikel in de nationale wetgeving (artikel 915, lid 2, van Codul de procedură civilă)?
- 3) Moet de in artikel 12, lid 1, onder b), van verordening nr. 2201/2003/EG gebezigde woordkeus, namelijk dat „de bevoegdheid van deze gerechten [...] op enige andere ondubbelzinnige wijze door de echtgenoten en door de personen die de ouderlijke verantwoordelijkheid dragen, is aanvaard op het tijdstip waarop de zaak bij het gerecht aanhangig wordt gemaakt”, aldus worden uitgelegd dat wanneer partijen die hun vaste verblijfplaats in een andere lidstaat [van de Europese Unie] (in dit geval Italië) hebben, de bevoegde rechter vragen om een echtscheidingsverzoek te behandelen in het land waarvan ze het staatsburgerschap bezitten (de Judecătoria Rădăuți, Roemenië), deze automatisch bevoegd wordt om ook te beslissen ten aanzien van de onderdelen van het verzoek aangaande „het uitoefenen van het ouderlijk gezag, de woning van de minderjarige en het vaststellen van de bijdrage van de ouders aan de kosten van het grootbrengen en opvoeden van het kind”?
- 4) Moet het begrip „ouderlijke verantwoordelijkheid” in artikel 2, punt 7, en artikel 12 van verordening nr. 2201/2003/EG aldus worden uitgelegd dat dit ook de volgende begrippen omvat: „ouderlijk gezag”, zoals bepaald in artikel 483 van de Codul civil (burgerlijk wetboek), „woning van het kind”, geregeld in artikel 400 van de Codul civil, en „bijdrage van de ouders aan de kosten van het grootbrengen en opvoeden van het kind”, geregeld in artikel 402 van de Codul civil?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000 (PB 2003, L 338, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 17 december 2018 door Jean-François Jalkh tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 17 oktober 2018 in zaak T-26/17, Jalkh/Parlement

(Zaak C-792/18 P)

(2019/C 65/36)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: Jean-François Jalkh (vertegenwoordiger: F. Wagner, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europees Parlement

Conclusies

- het arrest van de Zevende kamer van het Gerecht van de Europese Unie van 17 oktober 2018 (T-26/17) vernietigen; dientengevolge:
- het besluit van het Europees Parlement van 22 november 2016 tot aanvaarding van rapport nr. A8-0319/2016 inzake het verzoek tot opheffing van de immuniteit en de voorrechten van Jean-François JALXH, lid van het Europees Parlement, nietig verklaren;
- uitspraak doen over het bedrag aan proceskosten dat aan rekwirant moet worden toegekend;
- het Europees Parlement verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen van de hogere voorziening zijn ontleend aan schending van het Unierecht, een onjuiste rechtsopvatting en een onjuiste kwalificatie van de juridische aard van de feiten alsmede aan een kennelijk onjuiste beoordeling.

1. Over de inleidende opmerkingen van het arrest

Anders dan het Gerecht in punt 21 van het bestreden arrest heeft opgemerkt, heeft de niet-opheffing van de parlementaire immuniteit niet tot gevolg dat het voor een partij onmogelijk wordt om in Frankrijk alleen op civiel niveau schadevergoeding van een parlements lid te vorderen op grond van schuld (artikel 1240 van de Code civil).

2. Over het eerste door het Gerecht onderzochte middel

Bij het onderzoek door het Gerecht worden twee bepalingen met elkaar verward. Punt H maakt deel uit van het betoog dat verwijst naar artikel 8 van Protocol nr. 7 betreffende het uitbrengen van een mening, terwijl het Gerecht in zijn betoog over datzelfde onderwerp in de punten 44 tot en met 46 verwijst naar artikel 9 van Protocol nr. 7 betreffende de immuniteit die verwijst naar de relevante nationale bepalingen.

3. Over het tweede en derde door het Gerecht onderzochte middel

Het Gerecht maakt een kennelijke beoordelingsfout door aan het *Document de travail de la Direction Générale des Études du Parlement européen sur „L'immunité Parlementaire dans les États Membres de la Communauté européenne et au Parlement européen, série Affaires juridiques”* geen normatieve waarde te geven en geen rekening te houden met de daarin genoemde beginselen, hetgeen tot gevolg heeft dat het artikel 9 van Protocol nr. 7, gezien de feiten van de zaak, onjuist heeft beoordeeld.

4. Over het vierde door het Gerecht onderzochte middel

- Over de bestaande rechtspraak

Anders dan het Gerecht stelt, bestond er een vaste rechtspraak van het Parlement om „verzoeken tot opheffing van de parlementaire immuniteit die gebaseerd zijn op feiten verband houdende met de politieke activiteit van de leden af te wijzen”, waardoor het Gerecht tot een ander oordeel over de opheffing van de parlementaire immuniteit had moeten komen.

- Over de *fumus persecutionis*

De rechterlijke instanties controleren niet of een vereniging al dan niet partijdig is en het Gerecht had hiermee rekening moeten houden door simpelweg de wet van 29 juli 1881 te lezen.

Het Gerecht kon door onderzoek van het communiqué van het Bureau National de Vigilance contre l'Antisémitisme nagaan of die vereniging, die om ontbinding van het Front National vraagt en die dus een politieke tegenstander van Jean-François Jalkh is, partijdig is.

Het gaat om een duidelijk geval van *fumus persecutionis*.

Hogere voorziening ingesteld op 17 december 2018 door Jean-François Jalkh tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 17 oktober 2018 in zaak T-27/17, Jalkh/Parlement

(Zaak C-793/18 P)

(2019/C 65/37)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: Jean-François Jalkh (vertegenwoordiger: F. Wagner, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europees Parlement

Conclusies

- het arrest van de Zevende kamer van het Gerecht van de Europese Unie van 17 oktober 2018 (T-27/17) vernietigen;
dientengevolge:
- het besluit van het Europees Parlement van 22 november 2016 tot vaststelling van rapport nr. A8-0319/2016 inzake het verzoek tot opheffing van de immuniteit en de voorrechten van Jean-François Jalkh, lid van het Europees Parlement, nietig verklaren;
- uitspraak doen over het bedrag aan proceskosten dat aan rekwirant moet worden toegekend;
- het Europees Parlement verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen van de hogere voorziening zijn ontleend aan schending van het Unierecht, een onjuiste rechtsopvatting en een onjuiste kwalificatie van de juridische aard van de feiten alsmede aan een kennelijk onjuiste beoordeling.

1. Over de inleidende opmerkingen van het arrest

Anders dan het Gerecht in punt 21 van het bestreden arrest heeft opgemerkt, heeft de niet-opheffing van de parlementaire immuniteit niet tot gevolg dat het voor een partij onmogelijk wordt om in Frankrijk alleen op civiel niveau schadevergoeding van een parlements lid te vorderen op grond van schuld (artikel 1240 van de Code civil).

2. Over het eerste door het Gerecht onderzochte middel

Bij het onderzoek door het Gerecht worden twee bepalingen met elkaar verward. Punt H maakt deel uit van het betoog dat verwijst naar artikel 8 van Protocol nr. 7 betreffende het uitbrengen van een mening, terwijl het Gerecht in zijn betoog over datzelfde onderwerp in de punten 44 tot en met 46 verwijst naar artikel 9 van Protocol nr. 7 betreffende de immuniteit die verwijst naar de relevante nationale bepalingen.